

LA CIUTAT PÚGIL

En el comentari *Hematografia*, prevèiem la possibilitat que aquella premsa d'informació gràfica massa inclinada a satisfer els baixos instints de la plebs no desaprofitaria l'atac iniciat contra la Ciutat per a oferir als lectors una barrija-barreja de morts i de nafrats, de bombes i pistoles. Era difícil errar-se; alguns diaris, per no mancar a l'impúdic costum, han omplert llurs fulls gràfics amb les escenes més crues de les malifetes dels sectaris i dels sediciosos. El gust de la sang...

En el mateix comentari al·ludíem, diuen, la premsa anomenada genèricament espanyola, la qual, tradicionalment, ha estat pròdiga a servir al públic informacions gràfiques d'aquest to. Doncs bé: ens cal, en aquest punt, rectificar: mentre alguns fulls barcelonins gairebé s'han excedit a satisfer aquest grosser deler de la plebs, un diari madrileny, «Luz», no solament s'absté de lliurar-se a l'hematografia, sinó que diu, secament i cruament, que preferiria no vendre cap número del diari abans de satisfer els instints d'aquella part del públic que cerca aquests innobles incentius.

Belles paraules! Crec que és de justícia fer-se'n eco. Era tradicional en la nostra premsa abstenir-se de publicar algunes d'aquestes informacions que entre certs periodistes d'ara és un tòpic creure i dir que afalaguen el lector: ni llargues informacions dels crims, ni anunci ni informació de les *corridas de toros*, ni anunci ni crítica de les escenificacions subteatrals. Els diaris de llengua catalana han estat fidels a aquesta tradició. Ho és encara algun diari castellà de llarg tiratge. Els intents de publicació de revistes periòdiques il·lustrades en català han acceptat aquestes directives de moral periodística. ¿Per què no secunden aquesta decisió cívica els altres diaris de Barcelona? ¿Per què no contribuir a l'esforç realitzat per tants de ciutadans per tal de fer la sensació que Barcelona és una Ciutat púgil que sap «encaixar» els cops amb el somriure als llavis, per tal com la raó i la força són amb ella?

Com el pugilista de classe, la Ciutat mereixedora d'aquest nom no ha d'acusar els cops. La tasca de la premsa que s'adelita a mostrar les plagues, a «acusar els cops», és incivil. Si elevéssim l'educació de la massa no tardaríem a veure com la rebutja. Als gemecs i als planys dels sensacionalistes oposarà el somriure dels qui tenen una noció exacta de la fortitud.

J. V. Foix

[14-1-1932]